

της Ρουσίας, τὰ λέω γιὰ νὰ δείξω τί σημασία πολιτική ἔδωσαν ἢ ἐπίσημη Ρουσία στὸν Ἅθωνα :

Καὶ τὸ ἀκόμα χειρότερο εἶναι ποὺ παίρνουνε καὶ τὰ μετόχια οἱ Ρούσοι τὰ ἑλληνικὰ ποὺ ἔχουν τὰ Μοναστήρια αὐτὰ στὴ Μακεδονία, Θράκη καὶ θὰ γιομίσουν τὰ μέρη μας ἐκεῖνα ἀπὸ Ρούσσους μιὰ μέρα.

Καὶ στ' Ἅγιο Ὄρος χτίζουνε κρυφὰ καὶ σκορποῦνε χρήματα γιὰ νὰ κάνουνε στραβὰ μάτια οἱ δικοὶ μας ποὺ ὄλο παίρνουνε ρούβλια καὶ ὑπόσχεσες πὼς δὲ θὰ τὸ ξανακάνουνε οἱ Ρούσοι καὶ ὄλο τὸ ξανακάνουνε καὶ οἱ δικοὶ μας τὰ χάνουν. Χτίζουνε κουμπέδες πανύψηλες, χρυσοπράσινες μὲ ἐλόχρυσες σφαῖρες κρεμαστὲς στραφτερές, σαράγια, ἀρχονταλήκια, θεόρατα καμπαναριά μὲ πολύηχες καμπάνες καὶ ρολόγια μὲ λογιῶν λογιῶν χτυπήματα. Ἀποθήκες ἀγύριστες. Χάνω τὸ νοῦ μου μὴν ξέροντας τί νὰ πρωτοπῶ.

Καὶ πιάσανε ἔλα τὰ καλύτερὰ πύστα. Κ' ἐρχονται ἐκεῖ Ρούσοι ἀπόστρατοι μὲ παράσημα, πολιτικοὶ γιὰ νὰ περάσουν τὰ γερατιά τους καὶ προσκυνητάδες χιλιάδες.

Κάποιος Ρούσος εἶπε στὸν Ἰσδόλσκυ — νομίζω — πὼς οἱ Ρούσοι κηλόγεροι πίνουν βότικα καὶ κυλιούνται σὰ γουρούνια μεθυσμένοι στὸ Ὄρος κι αὐτὸς σατανικὰ χαμογελώντας, εἶπε «Ἐγὼ θέλω διαβόλους νὰῶω μὲ ράσα στὸ Ὄρος».

Ἡ Ρουσσικὴ Κυβέρνηση ἔκανε κ' ἓνα ἄλλο. Κατάσχεσε τῶν Μοναστηριῶν τὰ χτήματα ποὺ εἶναι στὴ Ρουσία (πιὸ πολλὰ στὴ Βασαράβια) γιὰ νὰ τὰ χρησιμέψει αὐτὸ τὸ μέσο γιὰ πίεση. Κ' ἔτσι νὰ λέει «δότε τόπο στοὺς Ρούσσους νὰ σὰς δώσω λίγα χτήματα», κ' ἔτσι ὄλο δίνει ἀπὸ δικὰ μας λίγα λίγα καὶ ὄλο μὰς παίρνει τόπους. Ἀφτὸ γίνηκε καὶ τώρα.

Στὸ Ἑλλην. Μοναστήρι τῶν Ἰθῆρων κοντὰ εἶναι ἓνα κελλὶ «Γιάννης Θεολόγος» ποὺ ἐξαρτιέται ἀπὸ τὸ Μοναστήρι αὐτό. Ἀφτοῦ κατοικύσανε καμμιὰ σαρανταριά Γεωργιανοί. Αὐτοὶ σιχαίνονται τοὺς Ρούσσους ἀπὸ φυλετικὸ μῖσος, μιλοῦνε Γεωργιανὰ, ψέλνουνε δικὰ τους. Ἀπὸ πολὺν καιρὸ οἱ Ρούσοι θέλανε νὰ βάλουνε ποδάρι ἐκεῖ μὰ δὲ μπορούσαν. Τώρα μὲ τὰ ρούβλια, τὰ κατάφεραν, γιὰτι ποτὲ οἱ δικοὶ μας δὲ βοήθησαν τοὺς Γεωργιανούς ποὺ εἶταν φτωχοὶ ἀλήθεια, καὶ νὰ τοὺς ἀνάβουν πάντα τὴν ἐχθρητα μὲ τοὺς Ρούσσους, ὅπως ἔπρεπε, μὰ καὶ τοὺς μάχονταν. Πικρίστηκαν λοιπὸν οἱ Γεωργιανοὶ καὶ ἀπὸ τὴ φτώχεια τους πιὸ πολὺ, ἀναγκάστηκαν καὶ δέχτηκαν τὴν προστασία καὶ τὴν ὑποστήριξη τῶν Ρούσων μὲ τὴν ἄδεια καὶ τὸ θέλημα τῶν Ρωμῶν καλογέρων πήρανε οἱ Ρούσοι τὰ 14 σπῖτια τῆς Σκήτης τοῦ «Τίμου Πρόδρομου» δώσα-

νε ἓνα κελλὶ τοῦ «Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου», ποὺ δὲν εἶτανε οὔτε δικό τους, δώσανε καὶ 4.000.000 φράγκα καὶ τὰ μετόχια τῆς Μόσχας. Αὐτὴ ὄλη τώρα ἡ Σκήτη μὲ τὰ 14 σπῖτια θὰ χτιστεῖ ἓνα, σὲ κάποιο κάστρο πανύψηλο μὲ κουμπέδες καὶ μὲ στραφτερὰ χρυσαφένια στολίδια. Κι αὐτὸ τὸ μέρος εἶτανε Ἑλληνικὸ ἀπὸ τὴν ἀρχαία ἐποχὴ. Ἐκεῖ εἶτανε οἱ ἀρχαῖες Κλεῶνες καὶ κεῖ εἶτανε στημένος φάρος, γιὰτι εἶναι ἐξοχὴ τοποθεσία γιὰ τὰ ταξιδιάρικα πλοῖα.

Τώρα ; Πουλήθηκε στοὺς Ρούσσους.....

Νὰ ἡ κακὴ μὰς ἡ ψυχρὴ κι ἀνάποδη Ἐθνικὴ νίκη ποὺ γένηκε στὶς μέρες Ἰωακείμ τοῦ Γ' — ὅπως λέει ὁ ἀνταποκριτὴς — καὶ τοῦ Ρούσου Πρέσβυ Τσκρικώφ. Καὶ θάλεγα πὼς κοροϊδέθει ὁ ἀνταποκριτὴς μὰ αὐτὸς σοβαρέβεται καὶ γράφει: «Κατ' οὐσίαν ἱκανοποιοῦνται αἱ Ρουσσικαὶ ἀξιώσεις ἀλλὰ τὰ ἀντισταθμίματα τῆς ἱκανοποιήσεως ταύτης ἀποτελεῦσι μέγιστα ἠθικὰ καὶ ὄλικα — αὐτὸ τὸ ξέρουμε — ὠφελήματα διὰ τὴν Μονήν».

Καὶ τώρα ἀπὸ κεῖ σα πάνω χρειάζεται ἓνα γράμμα γιὰ τὴ γλώσσα ποὺ κιντυνεύει καὶ νὰ μὰς κοπανάει γιὰ τὰ ρούβλια ποὺ παίρνουμε ἀπὸ τοὺς Ρούσσους !!!

Ἀθῆνα 17 τοῦ Φλεβάρη 1912 LIX. ΓΚΙΩΝΗΣ

Ἡ ἀγάπη ἔχει τὴ μέθη, ἔχει καὶ τὴ γλύκα· ἡ φιλία ἔχει τὴ γλύκα μὲ τὴ δύναμη· ἔχει καὶ τὸ γέλιο.

ΨΥΧΑΡΗΣ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

- ΙΔΑ — «Ὅσοι ζωντανοὶ» δρ. 2 (γιὰ τὸ ἐξωτερικὸ φρ. 2,25).
- Γ. Ν. ΑΒΑΖΟΥ (Judas Errant) «Ἀγκάθεια καὶ τριβόλοι» δρ. 1 (γιὰ τὸ ἐξωτερικὸ, φρ. 125).
- OSCAR WILDE — «DE PROFUNDIS» μετάφρ' Ἀλεξ. Μαρπουτζόγλου δρ. 2 (γιὰ τὸ ἐξωτερικὸ φρ. 2,25).
- VERNON LEE — «Ἡ Ἀριάδνη στὴ Μάντουα», δρᾶμα σὲ πέντε πράξεις (μετάφραση Στέφ. Πάργα) δρ. 1 (γιὰ τὸ ἐξωτερ. φρ. 1,25).
- ΑΥΡΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ «Ἡ μουσικὴ διὰ τῶν αἰώνων» λεφ. 50;